

Brødbilene fra Ivar Halvorsen med sjåførere var godt synlige hele dagen i Storgata for 50 år siden. Bildet er tatt inne i bakerigården og viser fra venstre sjåførene Søren Klinestad, Ole Fjellvang og Karl Andersen.

Storgata i min barndom

Da jeg var liten syntes jeg at Storgata var en spennende gate. For meg strakk den seg synlig fra Sandar Kirke ned til Torvet, og jeg fikk alltid nye sko i utsalget til Skofabrikken på hjørnet.

TEKST: HARALD FEVANG.
BILDER: ANDERS CHRISTIANSENS SAMLING.

Der regierte Berit Jensen med røde lepper! Hun så jeg igjen på Skytterlaget på Hotvedt. Der var hun meget god skytter sammen med Eivind Lystad som hadde møbelutsalg under restauranten «Prommen» nederst i gata. Helt øverst i gata lå Anders Jahres rederikontor, Nicolaysens Bokhandel, Hans Sperres butikk og bortenfor der lå butikken med alle de gode kanelstengene, Ivar Halvorsen ligger der forresten fortsatt! Kundene i disse butikkene kunne være Aristoteles Onassis, Dag Solstad og Liv Ullman. Jeg traff bare to av dem. Litt lenger ned kom det masse hvalfangere både vår og høst for å herre-ekvipere seg i Thorleif Jacobsens butikk. Thor og Erling visste alt om klær og kvaliteter og hadde alt det nødvendige for små og store gutter. Også de var gode premieskyttere.

Londonerbasaren var den gang den lokale Woolworth. En smilende William Larsen hadde varene helt opp til taket og gjerne hengende i taket! Og hvilken mengde med varer! Jeg var alltid redd for å få noe av det i hodet inne i den butikken!

Begge lokalavisene hadde sine redaksjoner lenger ned i gaten. Onkel Tjugeskjegg var sjefen for barnesiden i avisen «Vestfold» og Per Kokvold skrev side opp og side ned om hovedserie-

laget Ballklubben i Sandefjords Blad. Over gaten var det spennende å kjøpe julegaver, for i jernvarehandelen til G.A.Bø ble vi ekspedert av alle gutters store helt i Norge i femtiåra, landslagsspilleren Thorbjørn Svendsen.

Tett ved regierte Bård Heradstveit med sine grammofonplater. Til tider kunne han stenge en time eller to for å ta seg en spasertur i Preståsen eller en skitur til Breidablikk, og han kunne endog spille plater for ungdommen flere ganger, så slapp de kanskje å kjøpe for da hadde de jo hørt melodien, som han sa.

Ludv. Foss var et annet kjent navn i Storgata. Det var enda en spennende bokhandel. Der regierte Otto Wilhelmsen som var ivrig etter å gå på ski. Vi kunne se han i godt driv i løypene over

Haukerørdjordene og helt oppover mot Vaggestad. Det imponerte! Rett nedenfor var det en annen skiløper som drev butikk. Det var Hans Dokken. Han solgte hofteholdere, brystholdere, truser og stroppeholdere, kjoler og kåper. Han hadde alt det som damer gjerne ville ha til jul og ellers. Kanskje var det helt nødvendig at han måtte komme seg langt vekk fra alt dette om vinteren når snøen la seg rundt Gogsjø, i Hjertåsløypa og oppover ved Geirastadir.

Tvers over gaten for Dokken lå apoteket. Der fikk vi hostesaft og sorte små pastiller. Det hjalp for det meste.

Da vi ble litt eldre og fikk lov til å reise til byen alene både lørdagkveldene og 1.mai spaserte alle guttene opp og ned i Storgata for å se på jentene. Og de var vel ute i tilsvarende ærend. Jeg husker fortsatt alle favorittene, men kjenner ikke alle så lett igjen for mange har blitt så lyse i håret eller fått andre og mer varierte farger.

Kaffespesialen hadde neonlysreklame og automater utenfor butikken med nymalt kaffe og sjeldne te-sorter. Det var jo ingenting uten varme pølser og brus å få kjøpt i byen etter kl 16.

Sandefjord Lokalhistoriske senter info-gruppe består av redigerer Harald Fevang (bildet) og medarbeiderne Roar Tollnes, Kirsten Wang Henriksen, Otto Ågesen, Lisbeth Akerholt, Roger Davidsen, Steinar Hvitstein, Bendte Kvarenes, Dag Østby Pedersen, Tore Sandberg, Bjørn Hoelseth, Sven Erik Lund og Rolf Vidar Markmanrud. Kontaktperson: Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154 - sv-er-lu@online.no

**SANDEFJORD
LOKALHISTORISKE SENTER**

på Pukkestad gard

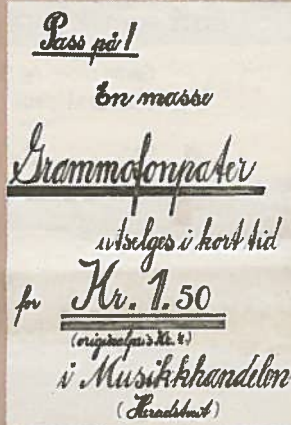
Saker
og ting
som setter
minnene
i sving

Iskrem og
ballonger

17. mai i Storgata har i alle år etter krigen vært full av flagg, iskrem og ballonger, og i 1961 ropte fra venstre Sidsel Aanderud, Marit Borge og Unni Paulsen hurra så mye de orket til fotografen.

Vakker
håndskrift

Bård Heradstveits markedsføring av musikk var forsiktig både i butikkvinduet og inne i butikken. Han kunne spille platene flere ganger så de unge kundene ikke nødvendigvis måtte kjøpe dem! Hans håndskrift var sjeldent vakker, men han kunne gjerne glemme en bokstav, og var han ute på ski skrev han bare en lapp på døra!

Har du bidrag
til denne siden?

Lever det i resepsjonen i Sandefjords Blad merket «Lokalhistorisk senter». Bilder må merkes med hvem, hva, hvor, når og helst med en tilhørende historie eller beskrivelse. Husk navn, adresse og telefonnummer på avsender. Har du elektronisk materiale, send det til lokalhistorie@sb.no

MINNER
FRA NÆR
FORTID